

Ученичкитѣ се развикаха :

— Да, да, да се изключи !

Тогава учителѣтъ меко каза :

— Защо пъкъ тъй ?

— Затова, защото тя краде.

Други казаха :

— А нима добрѣ ще е, ако всички взематъ да викатъ, че ученицитѣ крадатъ ? — добавѣха трети.

Учителѣтъ каза :

— Ето що, дѣца, вие вече сте рѣшили да се изгони Саша изъ училището, а още не знаете по редъ, какъ стои работата. Пъкъ може и да не е било тъй. По-напрѣдъ трѣбва да се изслуша, какво ще каже самата Саша.

Второгодникѣтъ ученикъ пакъ почна :

— Че какво ще изслушваме, мигаръ се не вижда истината ?

Но тутакси други го прѣкъснаха :

— Мълчи, г. учителѣтъ има право : все пакъ трѣбва да чуемъ, какво ще каже тя.

Всички глави се извиха къмъ Саша, всички погледи се спрѣха на нея. Всички очакваха да заговори тя. А тя нѣкакъ се сви, главата ѝ потъна въ плещитѣ и сгърна ржка, като че чакаше да я биятъ, макаръ и да знаеше, че въ училището никого не биеха.

Учителѣтъ пакъ каза :

— Е, какво, Саша, кажи — ние чакаме.

Мълчи.

Учителѣтъ повтори :

— Не мисли, че ние искаме да те нападнемъ : трѣбра само да узнаемъ истината, може би, не е било съвсѣмъ тъй, както казватъ. Пъкъ азъ също мисля, че не е било тъй.